

skaber over hans Svineproduktion, for Aaret fra 1. Juni 1913 til 1. Juni 1914 og for det følgende Aar, fra 1. Juni 1914 til 1. Juni 1915, og Resultatet stillede sig saaledes: Den paagældende Gaardmand havde det første Aar produceret 104 Stykker Svin med en gennemsnitlig Nettofortjeneste af 11 Kr. og nogle Øre pr. Svin, medens han det følgende Aar, 1. Juni 1914 til 1. Juni 1915 — det Aar altsaa, hvori er indbefattet 10 Maaneder af Krigsaaret, det Aar, hvori er indbefattet den Periode, hvor Maksimalprisen har været virkende, og hvor det ærede Medlem for Horsens Landkreds og det ærede Medlem for Sæby-Kredsen (Pinstrup) og forskellige andre har rejst Landet rundt og udstødt høje Skrig om, hvor forfærdeligt Regeringen og Prisreguleringskommissionen belastede det danske Landbrug —, producerede 132 Stykker og havde en gennemsnitlig Nettofortjeneste paa 18 Kr. 91 Øre pr. Svin. For Fuldstændigheds Skyld skal jeg blot notere, at den paagældende Gaardmand ogsaa i andre Grene af sin Bedrift har været jævnt godt stillet, hvilket har givet sig Udslag i, at han for Aaret 1914—15 har opgivet sin Indkomst til 4,400 Kr., medens han Aaret før opgav den til 2,700 Kr.

P. Th. Nielsen: Den højtærede Minister begyndte med at sige, at jeg i dette Spørgsmaal har ændret min Taktik. Den højtærede Minister tager meget fejl, det er ikke mig, der har ændret Taktik i dette Spørgsmaal, det er den højtærede Minister. Jeg har aldrig nogen Sinde forlangt — det vil den højtærede Minister ikke kunne paa-vise —, at de hjemlige Forbrugere skulde betale højere Pris for Flæsket, end de danske Landmænd faar paa det engelske Marked. Jeg har med Glæde været med til at arbejde paa en Ordning, hvorefter Andelsslagterierne solgte her i Landet Flæsk til den samme Pris, som de fik i England, uanset om de andetsteds kunde faa meget mere, og det ved den højtærede Minister meget vel. Det har jeg været med til, og jeg hilste med Tilfredshed, at det skete. Jeg mener derfor, det er en Konsekvens af Indtagelsen af dette Standpunkt, forudsat at Ministerens Paastand om, at den danske Pris nu er højere end den engelske, er rigtig, Maksimalprisen bliver sat i Overensstemmelse med den engelske Pris. Jeg ønsker i det hele ikke, at der paa disse Omraader skal gribes ind ved kunstige Foranstaltninger, for jeg tror, det kun gør Skade.

Selv om det maatte være saa, at Svineproduktionen ikke er rentabel i Øjeblikket — saadan tror jeg nu ikke, det er, om end jeg ikke, som det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) sagde, mener, at den er særdeles gunstig, jeg tror, at Tilstanden er taalelig —, vilde jeg dog ikke af den Grund forlange, at de danske Forbrugere skulde betale mere for Flæsket. Vi Landmænd er vante til, at en eller anden af vore Produktionsgrene ikke renterer. Vi har forskellige Kiler at drive paa, og de enkelte Landmænd driver som Regel paa forskellige Kiler paa een Gang. Man har Hesteopdrætning, Kreaturopdrætning, Smørproduktion, Flæskeproduktion, Produktion af Æg, Frøavl og meget andet. Man har maaske saaledes en halv Snes forskellige Kiler at drive paa, og det kan meget vel hælde, ja, er ret almindeligt, at en af disse Virksomheder i et givet Øjeblik ikke lønner sig. Men derfor nedlægger man ikke denne Virksomhed, man bliver ved at holde Produktionen oppe, fordi man af Erfaring ved, at der kommer rimeligvis et Tidspunkt, hvor den igen bliver lønnende. Derfor kunde det aldrig falde mig ind, at man, selv om det var saadan, som Ministeren mener, at Produktionen i Øjeblikket ikke er saa lønnende, af den Grund skulde forlange, at de danske Forbrugere skulde betale mere for Flæsket, end Landbrugerne faar for det i England. Jeg tror heller ikke, de gør det.

Jeg tror nemlig ikke, at Ministerens Tal er rigtige, og det forekommer mig, at det i Virkeligheden for en umiddelbar Betragtning maa være indlysende, at de ikke kan være rigtige, thi den almindelige Lov om Tilbud og Efterspørgsel vil gauske naturligt føre Flæsket derhen, hvor det betales bedst. Hvis Forholdet var det, at man for et Svin kunde faa en 5—6 Kr. mere paa det københavnske Marked end ved at føre det til England, hvorfor i Alverden skulde Landmændene saa ikke først og fremmest forsyne de hjemlige Forbrugere, naar de hos dem endog fik mere for deres Svin end i England! (*Slengerik:* For at opretholde det engelske Marked). Det ærede Medlem fra Middelfart afbryder mig stadig. Det ærede Medlem er jo et godt Barometer: naar han bliver stærk i sine Afbrydelser, ved vi nok her i Tinget, hvad det betyder. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at vi Landmænd vil meget gerne forsyne det engelske Marked, selvfølgelig, det er vore Bestræbelser i allerhøjeste Grad gaaet ud paa, men vi vil ogsaa meget gerne, og først og fremmest,